

Nr. 1 · Januar-Februar 2009 · 41. årgang

Dansk Europamission

HJÆLP TIL FORFULGTE · EVANGELIET TIL ALLE

EN STEMME FOR DE TAVSE

Vi ønsker alle vore læsere
et godt nytår

Dansk Europamission
Postboks 60 · 2880 Bagsværd
Tlf. 4444 1313 · Fax 4444 1300
daneu@daneu.dk
www.daneu.dk
Gavegiro-konto 808 2200
Bankkonto 3140-0008082200
Danske Bank

Dansk Europamission er en fælleskirkelig organisation med medarbejdere fra og partnerskabsprojekter i evangelisk-lutherske, romersk-katolske og ortodokse kirker samt forskellige frikirker, deriblandt baptist- og pinsekirker.

Formand for bestyrelsen
Pastor Bent Honoré
Formand for repræsentantskabet
Sognepræst Henning Astrup
Generalsekretær
Pastor Henrik Ertner Rasmussen

Ansv. redaktør Henrik Ertner Rasmussen
Redaktør Henrik Due Jensen
Oversættelse og korr. Anne-Marie Langhorn
Forsidefoto Apostolic Church, Pakistan
Design Henning Jørgensen
www.himmelblaa.dk
Tryk AKA-Print A/S
ISSN nr. 0903 3548
Oplag 9.700

“Dansk Europamission” tilsendes gratis

Vore rejsesekretærer kommer gerne forbi · Kontakt venligst

Henrik Due Jensen, Vallensbæk
Tlf.: 4444 1313 · Fax: 4444 1300
hdj@daneu.dk

Nete Ertner Rasmussen, Everdrup pr.
Tappernøje.
Tlf.: 5556 4017 · Fax: 4444 1300
ertner@mailme.dk

Henrik Ertner Rasmussen, Everdrup pr.
Tappernøje.
Tlf.: 4025 7313 (kontor) · 4444 2040 (priv.)
Fax: 4444 1300
her@daneu.dk

Poul Thomsen, Gatten, pr. Farsø
Tlf.: 9866 3035 · Fax: 9866 3536
saronsslette@mail.dk

Benjamin Bach, Bagsværd
Tlf.: 4444 1313 · Fax: 4444 1300
benjamin@daneu.dk

AF GENERALSEKRETÆR ·
PASTOR HENRIK ERTNER RASMUSSEN

Nytår = nådeår?

Ved et nyt års begyndelse vil mange gerne forsøge at se fremad og være med til at sætte nogle mål for, hvad vi gerne vil nå i det nye år.

For Dansk Europamissions vedkommende er det med lidt bange anelser, vi ser frem mod det nye år. De forfølgelser, som de kristne har været udsat for mange steder i verden, ser ikke ud til at ophøre lige med det første.

I Indien har vi set, hvordan en forfølgelsessituation i Orissa ophørte så nogenlunde i 2008 for så senere at blusse op igen med endnu større voldsomhed, og den fornyede bølge af forfølgelser, som begyndte i august 2008, ser ikke ud til at dø hen. Ydermere er det realistisk at antage, at det store terrorangreb i Mumbai i november 2008 vil føre til en vælgereaktion over hele Indien, der ved parlamentsvalget, der skal afholdes i 2009, vil give det hindu-nationalistiske parti BJP ekstra vind i sejlene. Dette vil føre til, at hindu-ekstremister i endnu højere grad vil føle sig frie til at begå voldelige overgreb mod kristne uden at blive straffet for det. Det vil endvidere føre til, at endnu flere indere, der af hjertet ønsker at blive kristne, vil blive forhindret i det, både af ny lovgivning, der vil begrænse religionsfriheden, og af lokale, selvbestaltede grupper, der vil anklage kristne præster for at

tvangsomvende folk, som disse grupper anser for at være hinduer, men som ofte selv vil sige, at de aldrig har været hinduer, men stammefolk med deres helt egen religion.

I Rusland og Centralasien ser udsigterne for religionsfriheden om muligt endnu dystre ud, end de gjorde ved sidste årsskifte. Det ser ud til, at især Rusland, Kasakhstan, Tadsjikistan og Kirgisistan nu i høj grad koordinerer deres religionslovgivning, og de udkast, som hidtil har været offentliggjort, begrænser i høj grad nuværende kirkers rettigheder og vil i værste fald føre til, at mange ikke-ortodokse kirker må lukke. I Rusland har myndighederne helt klart favoriseret de ortodokse kirker og institutioner i forbindelse med indsendelsen af selvangivelserne til skattevæsenet fra alle religiøse organisationer. Myndighederne har i al stilfærdighed fortalt de ortodokse, hvordan de kan undgå sanktioner, i værste fald lukning, på grund af mangelfulde oplysninger. Andre trossamfund har ikke fået en sådan hjælp, og hvis ikke de har fulgt de udviklede regler til punkt og prikke, kan konsekvensen blive lukning af hundreder af kirker og bedehuse.

Derfor er der mere end nogensinde brug for, at vi følger mottoet fra vores internationale partnerskab

”Christian Solidarity Worldwide”
(Verdensomspændende Kristen Solidaritet), på engelsk: ”Pray, Protest, Provide!” – dvs. bed, protestér, giv. Bed for de forfulgte og undertrykte, protester i skrift og tale imod forfølgelsen og undertrykkelsen, og giv, således at det bliver til hjælp til de forfulgte, hvad enten det er til at føre retssager mod forfølgerne, dér, hvor det er muligt, eller til at få en kristen samvittighedsfange ud af fængslet, eller til hjælp til overlevelse for de kristne, der mister alt under en pogrom.

Vi vil dog alligevel vove at ønske både vore brødre og søstre i den forfulgte og undertrykte Kirke samt Dansk Europamissions læsere et godt nytår. Og skulle vore bange anelser for 2009 blive gjort til skamme, vil vi prise Gud for et godt, nyt år!

Af Henrik Ertner Rasmussen

Indhold

Nytår = nådeår?

Af Henrik Ertner Rasmussen ... side 2

Børn af spedalske får egen skole

Bethany Fellowship har startet skole på spedalskhedskolonien grund... side 4

En stemme for de tavse

Tahir og Saima skriver fra Pakistan... side 6

SAT-7 har haft et forrygende år

Men de hviler ikke på laurbærene - i 2009 skal der produceres mange nye programmer... side 8

Kristne undertrykkes på Pemba og Comorerne ... side 9

Guds kærlighed fra Centralasien til Tyrkiet

En kristen centralasiatisk evangelists oplevelser og gerninger blandt tyrkiske muslimer ... side 10

En nytårshilsen fra Ukraine

... side 12

Patriarken af Moskva er død

... side 13

Jordskælv i Pakistan

... side 14

Hvordan trøste Turkmenistans forfulgte kristne?

Asli og andre turkmenske kristne oplever i skrivende stund nogle af de hårdeste forfølgelser i verden ... side 15

Pastor Tabir taler her med nogle af de overlevende fra jordskælvet i Pakistan.

En stemme for de tavse

I Dansk Europamission vil vi ønske alle vore læsere et godt nytår. Vi er meget taknemmelige for den store opbakning, vi har modtaget i 2008. Vi er klar over, at vi kun kan hjælpe de mange nødlidende og forfulgte kristne, fordi der er mennesker, der trofast bakker op om vort arbejde.

I det nye år vil vi fortsætte med at hjælpe og tale de forfulgte kristnes sag. Desværre er der stadig brug for vores indsats, måske mere end nogensinde før, fordi der i verden ser ud til at være en tiltagende forfølgelse af kristne. I 2008 har vi i særdeleshed set, hvordan kristne i delstaten Orissa i Indien er blevet sendt på flugt af ekstremister, der vil gøre alt for at forhindre de kristne i at eksistere. Her må vi som kristne stå sammen.

Der er brug for forbøn, praktisk hjælp og mennesker, som vil protestere imod uretfærdigheden. Tak.

*De varmeste hilsener
Henrik Due Jensen
Projektchef*

Børn af spedalske får deres egen skole

Da det nye skoleår i Indien startede midt i 2008, skete der også afgørende nyt for børnene i den spedalskhedskoloni, hvor Dansk Europamissions partner i den sydindiske delstat Tamil Nadu, Bethany Fellowship, arbejder. De fik nemlig deres egen skole ledet af én af indbyggerne i spedalskhedskolonien, en ung læreruddannet kvinde.

Dette har været muligt på grund af en længerevarende indsamling blandt Dansk Europamissions venner. Indsamlingen har garanteret, at der er grundlag for, at skolen kan fungere i de næste par år frem i tiden.

Børnene af de spedalske vil ofte være i risiko for at opleve diskrimination i de lokale folkeskoler, men ofte har deres forældre også ønsket at holde børnene i kolonien og anvende dem som arbejdskraft i stedet for at sende dem i skole. Der var

altså to væsentlige grunde til, at vi hjalp denne gruppe børn ved at give dem deres egen skole.

Ofte udgør børnenes arbejdskraft en væsentlig indtægtskilde blandt fattige familier, og det til trods for at Indien som stat har underskrevet FN-konventionen mod børnearbejde. Konventionen skal bl.a. hindre, at børn udnyttes, således at deres muligheder for uddannelse umuliggøres, fordi de arbejder på fuld tid, dvs. ofte over ti timer i døgnet, og således ikke har mulighed for at gå i skole.

Når børnene i spedalskhedskolonien har deres egen skole i nærområdet, kan de både lære det, de skal, og gå til hånde derhjemme på deltid, uden at man kan kalde det udbytning af deres arbejdskraft.

Da skolen er startet af kirken, får børnene også undervisning i kristen-

dom. Foruden den almindelige, daglige undervisning kommer Bethany Fellowships præster også på besøg, og pastor Jenson og hans far, biskop Innocent, aflægger specielle besøg i anledning af jul og påske, i julen 2008 skete det på selve juledag, selv om kolonien ligger flere timers kørsel væk fra hovedkirken i Erode.

Lige inden dette blev skrevet, fik jeg et brev med hjertelige hilsener fra folkene i spedalskhedskolonien. De skriver, at de er meget taknemmelige for den hjælp, de har fået gennem Dansk Europamissions venner og sender de bedste ønsker for julen og det nye år, 2009.

Bidrag til skolen i spedalskhedskolonien kan indbetales til Dansk Europamission med anførelse af projektkode INR-50.

*Bethany Fellowship
har åbnet en skole på
spedalskhedskoloniens
grund*

En stemme for de

Pakistan er overvejende et islamisk land, hvor kvinder betragtes som en minoritet i samfundet. De anses for at være svage og skal forholde sig tavse. Generelt set fratages kvinder grundlæggende rettigheder såsom ejendomsbesiddelse, arbejde, uddannelse, sygdomsbehandling og valg af ægtefælle.

Tahir Saleem fortæller

Jeg blev født i Lahore, Pakistan, den 30. januar 1976. Som teenager besluttede jeg at tjene vores Herre, Jesus Kristus. Jeg blev inspireret af min mor, som var en dedikeret kvinde, der altid støttede os, og som regelmæssigt tog os med til kirkelige aktiviteter. Denne inspiration ledte

mig til at søge ind på *Apostolsk Højskole* i Danmark, hvor jeg fik diplom i lederskab, hvilket blev et vendepunkt i min tilværelse, således at jeg blev optaget af den sociale og åndelige udvikling for mit folk i Pakistan. Efter opholdet på højskolen vendte jeg tilbage til Pakistan og plantede 46 apostolske kirker. Senere færdiggjorde jeg mit teologiske studium på *Full Gospel Assemblies'* bibelskole og fik min uddannelse med speciale i præstembedet fra *World Harvest Church*, Malaysia.

De svageste

Siden 2005 har jeg gennem kirkeplantning og gennem vores forsøg på at nå ud med Evangeliet set, hvor store problemer folk må kæmpe med i Pakistan. Vi fik øje for, at det er Kirkens ansvar at tage hånd om social-diakonale forhold i samfundet. Kirken er moralsk forpligtet på at hjælpe de syge, og det er mit lod i samfundet at hjælpe de svageste. Indgangsvinkelen til denne gerning blev gennem sycentrene, hvor vi udruster unge piger og kvinder med praktiske færdigheder – vi

tavse

hjælper de svageste, dem, som blev voldtaget og udsat for fysisk eller psykisk vold, og dem, som blev tvunget ind i ægteskaber.

Jeg vidste, at hvis ingen hævede røsten mod denne tavse undertrykkelse, kunne vores nation intet udrette. På nuværende tidspunkt har vi 98 sycentre fordelt over hele landet, og mere end 2985 unge kvinder har fået en uddannelse, som har ændret deres liv. Det er min overbevisning, at kvinder i Pakistan er den mest oversete gruppe af befolkningen, og ved at bringe kvinder sammen, så de kan støtte hinanden, kan vi fremme en positiv udvikling i samfundet.

Nødhjælp

Jeg ønskede også at finde ud af, hvordan jeg kan besvare de menneskers spørgsmål, som siger: *Jeg var sulten, og I gav mig noget at spise, jeg var tørstig, og I gav mig noget at drikke, jeg var fremmed, og I tog imod mig* (Matt. 25, 35). Nødhjælp er også nødvendig, når naturkatastrofer hærger vort land. Vi har deltaget i flere større nødhjælpsinitiativer såsom jordskælvet i Kashmir i 2005, tyfonen i Karachi i 2007, oversvømmelsen i Rajanpur i 2008 og jordskælvet i Baluchistan i 2008.

Derfor har nogle sagt om mig, at jeg har udviklet mig til at være en ekstremist, fordi jeg i ekstrem grad favoriserer sandhed frem for løgn, retfærdighed frem for undertrykkelse

Tabir uddeler en symaskine til en nyuddannet sy pige.

Et af de jordskælvsramte ofre i Baluchistan modtager hjælp.

og menneskelighed frem for umenneskelighed. Dog er jeg ikke en ekstremist, men jeg tror, at der er tider, hvor man ikke må gå på kompromis med visionen. Min tilstedeværelse i Pakistan har kun været mulig gennem et tæt samarbejde med Dansk Europamission, som har hjulpet os i udviklingen af lederskab, og som har fulgt uddannelsen

af sypigerne på nærmeste hold, og der er ingen tvivl om, at vi skylder Dansk Europamission en stor tak for den fælles indsats i bekæmpelsen af fattigdom og katastrofer og i udviklingen af de socialt undertrykte samt de udstødte i samfundet i Pakistan.

Tak! Må Gud velsigne jer!

SAT-7, den arabiske og persiske satellit-tv-station, har fra den spæde begyndelse i 1996 gennemgået en rivende udvikling. Det begyndte med to timer om dagen, hvor mange programmer blev gentaget. Nu sendes der 24 timer i døgnet på tre forskellige kanaler, én på farsi (persisk), én arabisk kanal med udelukkende børneprogrammer og en arabisk kanal for voksne.

Terry Ascott, der er administrerende direktør for SAT-7, fortæller med begejstring bl.a., at responsen fra seerne voksede kraftigt i løbet af 2008. Blandt de yngste seere, børnene, er der en vækst til det *tredobbelte* i forhold til 2007. Satsningen på en spe-

for første gang, og der blev transmitteret julekoncerter og specielle ungdomsprogrammer.

I løbet af december sendte SAT-7 PARS, det farsisprogede program, hver morgen specielle adventsandagter, som hjalp seerne til at forstå meningen med julen. Kanalen sendte også den populære danske julekalender "Jesus og Josefine" med indledninger og forklaringer til hvert afsnit, således at seerne kan forstå klart, hvad der er ren fiktion, og hvad der følger Bibelens tekst. Det er meget nødvendigt i en kulturel sammenhæng, hvor kendskabet til juleevangeliet generelt er på nulpunktet.

kurrencedygtige med de store kommercielle tv-kanaler, og derfor må der hele tiden arbejdes seriøst på at producere nye programmer, der er spændende, og som fastholder seerne. Det gælder specielt børne- og ungdomsprogrammer, og her er der brug for mange penge. Også programmer, som er rettet mod hele familien, er noget, der satses meget på.

En anonym donor har lovet at fordoble enhver gave, som blev givet i december fra de traditionelle givere, og at tredoble enhver gave fra nye givere. Det vidner om stor tro på SAT-7's muligheder for at præge en positiv udvikling i kirkelivet i den

SAT-7 har haft et forrygende år

Men de hviler ikke på laurbærrene -
i 2009 skal der produceres mange nye programmer

ciel børnekanal har altså vist sig at være helt rigtig. På de andre kanaler på arabisk og farsi er seerresponsen vokset til det dobbelte i forhold til året før.

I anledning af julen 2008 blev der lavet flere live-udsendelser end nogensinde før og som noget nyt en live-udsendelse af en juleaftensgudstjeneste fra selve Betlehem. Derudover blev der sendt mange julefilm

SAT-7 er en af de største kristne mediesucceser nogensinde, og det, som kendetegner den i forhold til andre kristne tv-kanaler på arabisk, er, at de har både tv-studier og kontorer flere steder i selve den arabiske verden. De fleste andre kanaler er henviset til at producere programmerne og bringe dem ind fra Vesten.

SAT-7's medarbejdere er dog klar over, at de er nødt til at være kon-

arabiske verden i retning af større enhed blandt de mange forskellige kristne retninger og dermed at give et positivt kristent vidnesbyrd over for det omgivende samfund.

Terry Ascott opfordrer til at deltage i indsamlingen til SAT-7 – men lige så meget til at bede for SAT-7.

(SAT7/Dansk Europamission)

Kristne undertrykkes på Pemba og Comorerne

Muslimsk styre på disse øer øst for Afrika kriminaliserer troen på Jesus

Kristne på de overvejende muslimske øer Pemba og øriget Comorerne bliver ifølge kirkeledere, som regelmæssigt rejser til disse øer i Det indiske Ocean ud for Afrikas østkyst, banket, tilbageholdt og bandlyst for deres tro.

Disse overgreb på religionsfriheden truer ifølge disse ledere kristendommens overlevelse på øerne, hvor der er færre end 300 kristne ud af en befolkning på i alt 1,1 mio. Pemba, der har færre end 300.000 indbyggere, hører til Tanzania, medens Comorerne er et selvstændigt land med ca. 800.000 indbyggere.

Omvendelse fra islam til kristendommen er hovedårsagen til overgrebene på kristne. I 2008 steg antallet af overgreb, efter at lederen af en af hovedmoskéerne i Pembas hovedstad Chake-Chake, Sheikh Hijah Mohammed, blev kristen.

Da nyheden om hans omvendelse bredte sig, begyndte muslimer at jage ham for at slå ham ihjel, sådan som islamisk lov foreskriver. En pinsekirke på øen sørgede for at skjule ham, men det første skjulested blev afsløret, så nu er han anbragt et sted, som kirken har formået at holde hemmeligt.

På Comorerne bliver folk, som mistænkes for at være blevet kristne, udsat for rejseforbud og konfiskering af rejsedokumenter. En yngre, kristen mand fik således i juli 2008 konfiskeret sit pas af sikkerhedspolitiet i lufthavnen. Han forsøger dog alligevel at komme til Tanzania for at studere teologi.

Tidligere på året var en kristen missionær blevet udvist fra Comorerne, da det blev opdaget, at han ledede bedemøder på fredage. Deltagerne i et møde, der blev afbrudt af politiets husransagning, blev arresteret og tilbageholdt i tre måneder. En jurastuderende, som blev kristen i begyndelsen af 2008, er blevet forfulgt af familiemedlemmer, og et hus, han havde lejet, blev jævnet med jorden

af rasende muslimer. Den unge student ønsker ikke at anmelde overgrebet til politiet, da det kun vil forøge hans vanskeligheder til trods for, at Comorerne forfatning garanterer religionsfrihed.

*(Compass Direct News/
Dansk Europamission)*

VÆR TIL VELSIGNElse

- SELV EFTER AT DU ER GÅET BORT

Da Dansk Europamission er godkendt efter ligningsloven til at modtage fradragsberettigede gaver, er Dansk Europamission samtidig berettiget til at modtage arv afgiftsfrit, jf. boafgiftslovens § 3, stk. 1, litra f. Dermed sker der ingen reduktion i din testamentariske gave til Dansk Europamission som følge af afgift til staten. Ønsker du rådgivning, kan du ringe på telefon 4444 1313, ligesom du er velkommen til at skrive.

Ved at skrive Dansk Europamission ind i dit testamente vil dine midler være til velsignelse for andre, selv efter at du er gået bort.

Kære brødre og søstre i Kristus!

Dette er mit første nyhedsbrev fra marken. Jeg håber, at Gud vil give mig styrke til at fortsætte min tjenestegerning sammen med Ham i Istanbul og til fortsat at skrive til mine tovholdere om Hans arbejde, som jeg har det store privilegium at være en del af.

Tyrkiet er et forbløffende land! Tyrkerne er et forbløffende folk, og jeg er sikker på, at Gud, som elskede mig i overflod, elsker tyrkerne med samme overvældende kærlighed!

I har måske hørt, at Tyrkiet er et islamisk land, at mennesker her er meget religiøse etc. ... men jeg skal sige jer noget! Men-

neskene har ikke ændret sig meget fra apostlen Paulus' dage. De er de samme, og Guds kærlighed til disse mennesker er den samme.

Tyrkere (og alle øvrige nationaliteter, som bor her) er vældig rare mennesker. Jeg kan lide at tale med dem om Jesus. Især når jeg møder mænd, som har læst Koranen eller har et gudsbegreb. Jeg fortæller dem om Jesu fuldbrogede gerning på korset ved at bruge deres egen viden. Det er nok at lede dem til at tænke på den rigtige måde.

Det eneste, man har brug for, er frimodighed og Guds kærlighed.

Engang mødte vi et ungt par, som sad på en bænk i Gülhane Park. Den unge mands navn var Mehmet. Jeg sagde, at vi var fra Greater

Grace-kirken, og at vi efterlyste menneskers mening om Jesus Kristus. Hans svar lød: "Vi respekterer profeten Jesus. Han var sendt af Gud, men den sidste profet er Mohammed, og vi tror på ham. Alle religioner er ens. De går ud på, at vi skal være gode, og de lærer os moralske normer." Jeg spurgte ham ud om de hellige bøger. Han sagde, at de alle er hellige. De blev givet af Gud på bestemte tider til os, og vi skal respektere dem. Han nævnte dem alle fra Toraen til Koranen. Jeg spurgte ham: "Har du nogensinde læst nogen af dem udover Koranen?" Hans svar chokerede mig. Han sagde, at han ikke engang havde læst Koranen. Da jeg spurgte ham, hvorfor han var så sikker, hvad Mohammed angår, når han ikke havde læst hans bog, sagde han: "Jo, jeg er tyrker, og af den grund

Guds Centralasien til

ved jeg, at jeg er muslim.” Jeg forstod med det samme, at han var uvidende, og at han samtidig var villig til at lytte. Jeg fortalte ham om Guds kærlighed til os og om, at Han allerede har tilgivet os alle. Han var meget interesseret. Da jeg til sidst gav ham vores visitkort og Josh McDowells bog “More than a Carpenter” (på dansk: Mere end en tømrer), sagde han, at han aldrig havde hørt disse ting om Kristus. Han lovede mig at læse bogen.

Jeg tror fast på denne form for evangelisation, hvor mennesket har modtaget kærlighedsbudskabet og begynder at tænke.

Tyrkiet er fuldt af Mehmet'er,
Ahmet'er og Aysha'er.
Det er derfor, vi er
her. Vi er her
for at ophøje
vores Frel-

sers navn. Tyrkerne vil aldrig lære noget, hvis ikke nogen fortæller dem det. Gud elsker denne nation.

Vær søde at bede for vore forberedelser til julehøjtiden. Det er på denne tid, vi kan nå de unåde med koncerter og andre begivenheder.

Vær søde at bede om, at min hustru og mine børn kan komme hertil og slutte sig til vores Istanbul-team.

Tak for jeres løfte om at støtte mig i marken.

Må Gud velsigne jeres givende hænder.

Gud velsigne jer
Abdullo

De gode nyheder om Jesus Kristus spredes i Tyrkiet. Billedet er fra Istanbul, og i baggrunden kan man se Hagia Sofia, tidligere kirke, senere moské, nu museum.

**En kristen
centralasiatisk
evangelists
oplevelser og
gerninger
blandt tyrkiske
muslimere**

kærlighed fra Tyrkiet

*Enkesamling i Alchevsk.
De mødes til et måltid, hvor Guds ord
forkyndes, og en lille pakke nødhjælp
til den ramte familie
uddeles.*

En nytårshilsen fra Ukraine

På Sarons Slette modtager Poul Thomsen mange tilbagemeldinger om arbejdet rundt omkring i Ukraine. Nogle af brevene er på russisk, andre på engelsk, og visse tilbagemeldinger kan sjældent udtrykkes stærkere end gennem kropssprog i et håndtryk eller et varmt blik.

På Dansk Europamission har vi modtaget nogle af disse skriftlige tilbagemeldinger, og vi vil gerne benytte anledningen til at bringe en tilbagemelding fra Ukraine, hvor Poul Thomsen har arbejdet med enkerne, som har mistet en ægtefælle, der har arbejdet i kulminerne.

"Kære Poul Thomsen og dit team. Vores missionsselskab, Sapphires, blev etableret i 1994, og vi har arbejdet med humanitær nødhjælp. Vores hovedinteresse er at hjælpe folk, som er i nød, og som befinder sig i vanskelige situationer. Det gælder særligt enkerne, hvis mænd døde i kulminerne og nu står alene med børnene. Siden vi mødte Poul Thomsen, har vi gennem

Sarons Slette været i stand til at hjælpe i hundredvis af nødstedte mennesker. Tak til jer og jeres støtter!"

Poul Thomsen har fået hjerte for enkerne, som har mistet deres kære i kulminerne, og hans indsats gør en stor forskel. Dog er enkerens sorg ikke et nyt fænomen, men har været kendt længe. Enkerens sammenslutning i Donetsk har haft fokus på enkerens situation siden 2. verdenskrig, hvor mændene drog i krig mod tyskerne, og kvinderne måtte arbejde i kulminerne. Denne organisation har også skrevet en hilsen, som sætter lidt fokus på sorgen: "70 % af arbejderne i denne hårde tid i kulminerne var kvinder. De fyldte de tomme pladser efter deres mænd, sønner og fædre, som gik ind i kampen mod fascisterne" Gennem kvindernes indsats blev minerne genopbygget, og ukrainerne kunne igen fyre og få varmen ved kul.

I årene efter krigens afslutning var trængslerne ikke forbi. Maria Ivanova

mødte for nyligt Poul Thomsen til en enkesamling. Hun skriver: *Ord kan ikke udtrykke, hvor betydningsfulde de møder er, som du organiserer. Ved et af disse møder tog du tid til personligt at lytte til mig og min historie. Mit liv har været hårdt, og det har tæret på mit helbred. Min mand var syg i lang tid, inden han døde. Vi har selvfølgelig børn, en søn og en datter, men de bor ikke tæt ved. Jeg blev født 1. januar 1943, og regeringen kalder os "krigens børn", og de ord siger meget. Jeg husker, at vi som børn altid var sultne, jeg husker smagen af brød, der var lavet af græs. Jeg kan umiddelbart se, hvilke græsarter vi kan spise, for vi har spist dem.*

Det arbejde, Poul Thomsen har udrettet i Ukraine, har gjort en forskel, fordi mennesker ved enkesamlingerne har mødt en levende forkyndelse om Jesus - en kærlighed, der omslutter de fattige, forpinte og forladte.

Patriarken af Moskva er død

Ruslands patriark, Alexei II, døde den 5. december 2008. Naturligvis er Den russisk-ortodokse Kirke og den russiske nation i dyb sorg over tabet af sin leder gennem næsten 18 år, hvor det russiske samfund gennemgik de største forandringer i 70 år. Ruslands præsident Medvedev afbrød et statsbesøg for at haste hjem til begravelsen.

Også andre trossamfund udtrykker sorg over patriark Alexeis død. Lederen af Sammenslutningen af Ruslands jødiske Samfund, Alexandr Boroda, udtalte: "Hans Hellighed, patriark Alexei II, har altid været en åndelig søjle for millioner af troende i Rusland, en person, som ikke skyede nogen anstrengelser for den moralske genopdragelse af vort samfund." Endvidere roste han patriarken for hans pligtopfyldende arbejde for at styrke relationerne mellem de ortodokse og jøderne samt for dialogen mellem trossamfundene.

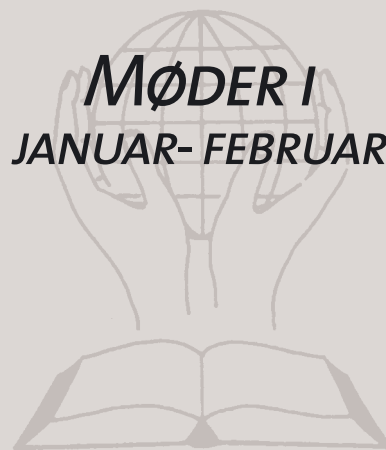
Den russiske union af evangelisk-kristne Baptister (RUECB) udtrykker også sorg over patriarkens bortgang. Unionens præsident, Yuri Sipko, udtaler sig rosende om patriarkens "massive, forenende rolle i skabelsen af fred og enighed midt i de fødselsveer, som det russiske samfund gennemgik i 1990-erne. I de dage var Den russisk-ortodokse Kirkes stemme en forsonings og håbets stemme. Vi sætter stor pris på det mod og den beslutsomhed, som patriark Alexei II viste i forbindelse med udformningen af det nye Rusland." Her henvises bl.a. til den rolle, patriarken spillede under kupforsøget i august 1991. Dengang udtalte patriarken sig klart for demokratiet og retssamfundet og støttede både Mikhail Gorbatsjov og Boris Yeltsin.

Som midlertidig leder af Den russisk-ortodokse Kirke er metropolit Kyrill af Smolensk blevet valgt, hvilket også hilses med tilfredshed af baptisterne, idet han har været meget engageret i dialogen mellem de ortodokse og baptisterne. Desuden er han som sin kirkes "udenrigsminister" gennem mange år den rette person til at repræsentere kirken over for omverdenen, både på det politiske og det kirkelige plan.

(Afdelingen for RUECB's
eksterne Relationers
nyhedstjeneste/
Dansk
Europamission)

MØDER I JANUAR- FEBRUAR

v/Henrik Ertner Rasmussen

Fredag den 16. januar kl. 18.00
Buddinge Kirke,
Buddingevej 293, 2860 Søborg
Liv og Tro-aften

**Emne: Hvordan bevare vor
kristne identitet over for islam**
Kontakt: Poul Otterstrøm, 3956 0335

Torsdag den 5. februar kl. 19.30
Kvaglund Kirke,
Kvaglundparken 18, 6705 Esbjerg Ø
Emne: Når det koster at være kristen

v/ Poul Thomsen

Fredag den 6. februar kl. 19.30
Holstebro Aktivitetscenter
Tværkirkeligt møde

Vil du hjælpe med pakning af nødhjælpsforsyninger?

Alle – erfarne som uerfarne –
er hjerteligt velkomne til at deltage
i sortering og pakning
af nødhjælpsforsyninger
i uge 3, den 12. – 15. januar, og
i uge 7, den 9. – 12. februar,
i Gatten, Himmerland.

Brugt tøj og fodtøj i god stand
kan sendes til Poul og Elsie Thomsen,
eller man kan ringe til dem på
98 66 30 35 og aftale nærmere.

JORDSKÆLV I PAKISTAN

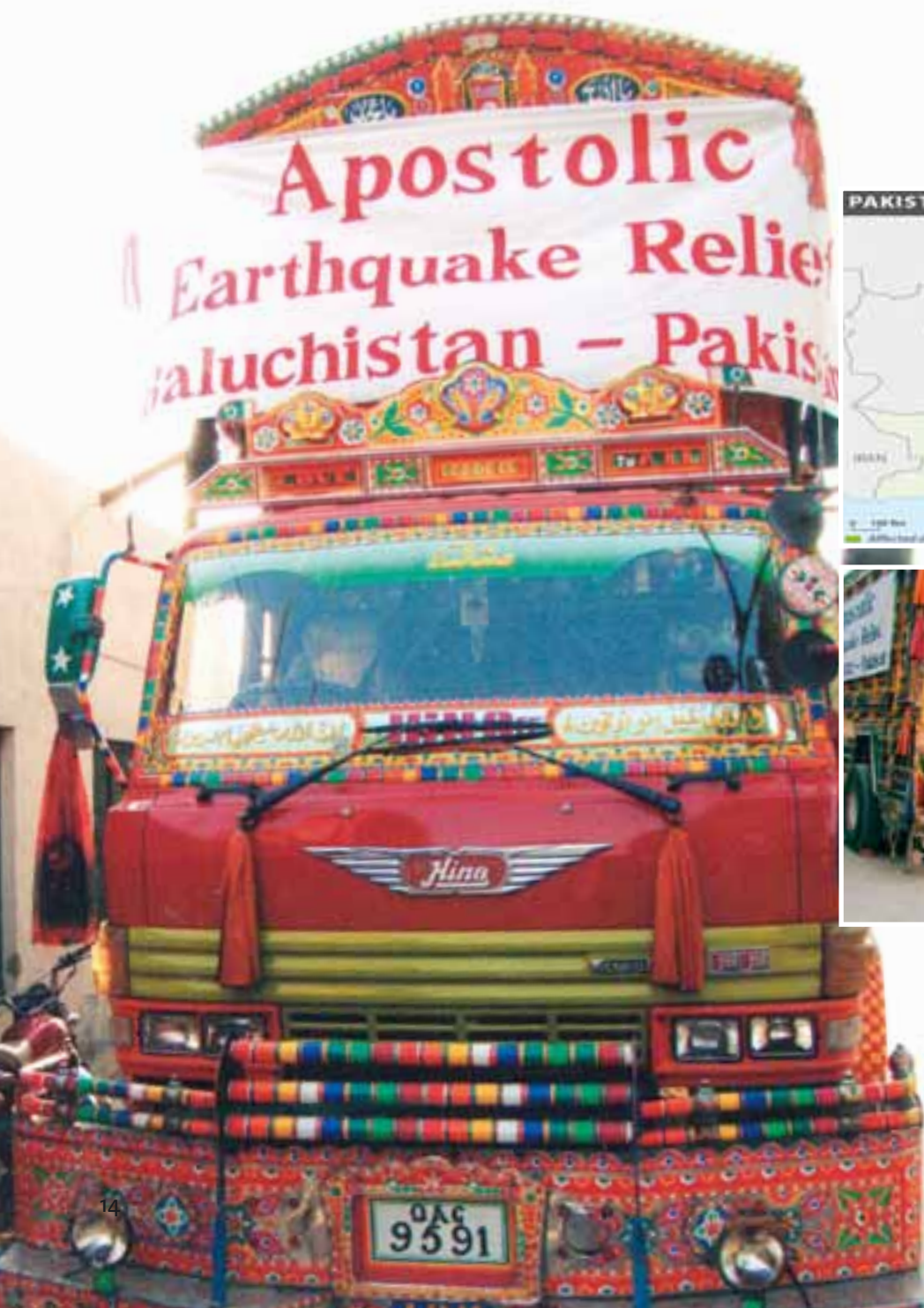
Den 29. oktober 2008 ramte to jordskælv den sydvestlige del af Baluchistan, Pakistan, nær ved grænsen til Afghanistan. Skælvene dræbte 300 mennesker, og 70.000 stod uden hjem. Apostolic Church of Pakistan reagerede hurtigt på katastrofen og sendte folk ud til området for at vurdere skaden i de lokalsamfund, hvor Dansk Europamissions samarbejdspartner, Tahir Saleem, har plantet menigheder i området. Det viste sig hurtigt, at vi var i stand til at hjælpe 127 familier med DANIDA-midler

administreret af Dansk Missionsråds Udviklingsafdeling.

Tahir Saleem og hans team købte nødhjælpsprodukterne, og 8 dage efter jordskælvet stod han i området blandt de jordskælvsramte. I tre dage hjalp de den lokale befolkning ved at diagnosticere og behandle samt ved at dele mad, telte og køkkengrej ud til de 127 familier (1771 personer), som på forhånd var blevet udpeget af kirken, fordi deres situation var mest kritisk.

Nødhjælpsindsatsen, som Apostolic Church of Pakistan også tidligere har engageret sig i, har en stor indvirkning på den muslimske lokalbefolkning, som også bliver hjulpet. For nogle muslimer bliver det en øjenåbner, at kristne er villige til at risikere liv og lemmer ved at køre ud i bjergene og dér hjælpe mennesker i nød – også når de nødstedte er muslimer. Det bliver et synligt møde med Kristi kærlighed, som driver os.

Benjamin Bach
Netværkskoordinator

Kort over jordskælvsområde.

Vognen læsses: Alle hjælper til, når vognen skal læsses.

Lastvognen klar til afgang. Inden de kørte af sted, lagde lederne bænkerne på bilen og velsignede alle, som var påvirket af jordskælv.

Hvordan trøste Turkmenistans forfulgte kristne?

Asli* er 23 år og arbejder som lærerinde i Turkmenistans hovedstad Asjkhabad. Hun oplever sammen med landets øvrige kristne meget hårde forfølgelser. Det er vanskeligt for den menighed, hun kommer i, at blive registreret, og uden registrering kan menigheden ikke få sin egen kirkebygning. Kristne, som mødes privat, risikerer bøder, fængsling og at blive sat på gaden, og de kan ikke frit rejse ind og ud af landet. Hvis de ikke vil fornægte deres tro, mister de deres job. Desuden fortæller turkmenske troende, at bibles og kristen litteratur konfiskeres, og at gudstjenester forstyrres. Selv for registrerede menigheder er det stadig umuligt at bygge egentlige kirkebygninger, ligesom der er beretninger om, at kirker rives ned.

Personer, der støtter Dansk Europamissions bibelarbejde, er med til at give landets forfulgte kristne det, der giver dem allermost trøst i denne situation, nemlig hele Bibelen på deres modersmål. Dermed kan turkmenske kristne læse i Salmernes Bog på deres modersmål. I Salme 23 læser vi: *Herren er min hyrde... Selv om jeg går i mørkets dal, frygter jeg intet ondt, for du er hos mig...* (vers 4). Ved at læse disse ord kan turkmenske kristne opleve at blive trøstet og styrket i troen, selv under forfølgelsen.

I dag er kun Det nye Testamente og nogle få bøger i det gamle Testamente tilgængelige på turkmensk. Indtil nu er turkmenerne henvist til at læse andre dele af Guds Ord på eksempelvis russisk eller tyrkisk. 178 folkegrupper i det tidligere Sovjetunionen er i samme situation, da de ligeledes fortsat mangler en hel

Bibel på deres modersmål. Når oversættelsen af de forskellige dele af Bibelen er færdiggjort, bliver de løbende udgivet, blandt andet på internettet, på cd og på tryk.

Asli og andre turkmenske kristne oplever i skrivende stund nogle af de hårdeste forfølgelser i verden. En oversættelse af hele Guds Ord til deres modersmål kan give dem den trøst og styrke, de behøver, ligesom den kan give dem et redskab til at dele evangeliet med deres landsmænd.

Ikke blot landets kristne men også landets overvejende muslimske befolkning har behov for hele Guds Ord på deres modersmål. I Romerbrevet 10,17 læser vi: *Troen kommer altså af det, der høres, og det, der høres, kommer i kraft af Kristi ord.* Hvis mennesker ikke hører Guds Ord, skabes der ikke tro i deres liv. Opgaven med at oversætte Guds Ord til menneskers modersmål er dermed afgørende for, at mennesker kan opleve Guds kærlighed ved tro på Jesus Kristus.

Der er nemlig en betydelig forskel på at høre Guds Ord på et fremmedsprog i stedet for på sit modersmål. Det er erfaringen hos Asli og landets turkmenske kristne, når de deler de gode nyheder med deres landsmænd. En turkmensk kristen fortæller: *“Vi rejser til landsbyerne og fortæller om Gud. Hvis vi taler på russisk, vil de ikke lytte, men når vi*

taler på vort eget sprog, lytter de på en helt anden måde. Vi ser umådelig meget frem til at få hele Bibelen på turkmensk”.

Med en turkmensk udgave af Bibelen i hånden får turkmenske kristne som Asli et effektivt redskab til at formidle evangeliet til deres landsmænd. Ud fra både Det nye og Det gamle Testamente vil hun kunne fortælle om Guds Søn, der gav sit blod på korset for at udslutte al verdens synd og bringe mennesker tilbage til fællesskabet med Faderen. En oversættelse af hele Bibelen til turkmensk gør dermed ikke blot en forskel for landets troende, men også for de turkmenere, der endnu ikke har modtaget Jesus Kristus som deres frelser.

[For at beskytte turkmenske kristnes identitet er Aslis identitet konstrueret på baggrund af vidnesbyrd fra turkmenske kristne og nyhedsrapporter fra landet.](#)*

Pige i traditionel turkmensk klædedragt (Wikimedia Commons)

Tre ting, du kan gøre:

1. **Bed** - for de forfulgte
2. **Giv** - til forfulgte kristnes sag
3. **Protestér** - mod brud på menneskerettigheder

Bed for de forfulgte kristne, at de må få styrke til at holde ud i svære tider. Gud hører bøn.

Giv, så de kristne kan få håb for deres fremtid og praktisk hjælp i vanskelige situationer.

Protestér ved at sende breve til præsidenter og myndigheder, så de kan ændre på livsvilkårene for de forfulgte kristne. Bliv en del af Dansk Europamissions appeltjeneste i dag.

Kontakt Benjamin Bach på tlf. 4444 1313 eller
e-mail: daneu@daneu.dk

Indonesiske kristne beder i deres kirke, som blev nedbrændt af ekstremistiske muslimske forfølgere, og som nu står som ruin. Vi kan bede med dem, vi kan støtte dem i at bringe deres liv på fode igen, og vi kan protestere over overgrebene, der i dette tilfælde skete med myndighedernes vidende, hvilket gør Indonesiens regering medansvarlig.